

APPELLATE CIVIL

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ.ਜੇ.

MST. ਨਾਰੋ, - ਅਪੀਲ

ਬਨਾਮ

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 294: 1959

ਕਸਟਮ-ਰੈਟਿਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ-ਪੈਰਾ 59-ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ-ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ-ਕੀ ਅਲੋਨੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)-ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (11)-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਡੀ ਪੁੱਤਰ ਟੌਰਟ- ਕੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਰੈਟਿਗਨਜ਼ ਡਾਇਜੈਸਟ ਆਫ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ। ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ। ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਲਿਨੋਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਸਹਿਮਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨੇ ਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। . ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਟਿਕਾਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ।

ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣਾ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਈ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਡੀ ਪੁੱਤਰ ਟੋਰਟ (ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ) ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘੁਸਪੈਠ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ

ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼. ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਸਲ ਵਾਰਸ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1959 ਦੀ ਮਿਤੀ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1959 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 592 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਦੁਲਟ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਕੈਂਪ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ, ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ. 1954, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੱਤਾ ਸਿੱਕਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਾਂਗੜਾ, ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿਖੇ, ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, 1952 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇ ਸੀ ਨਈਅਰ ਅਤੇ ਡੀ ਐਸ ਕੀਰ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਵੀ.ਸੀ. ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-Mst. ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨਾਰੋ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੁਲਟ ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ, 1954 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 592 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਟੀਕਾ ਧਨੋਟੂ, ਪਿੰਡ ਦੋਦੰਬ, ਤਹਿਸੀਲ ਕਾਂਗੜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਨੇ 39 ਕਨਾਲ 19 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਆਫ ਸੇਲ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1936 ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਡੀ. 1), ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਾਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੀ. 2,500 ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ 15 ਜਨਵਰੀ, 1937 ਨੂੰ ਨੰਬਰ 251 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 20/21 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ, ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ 15 ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 24 ਜੂਨ, 1948 ਨੂੰ ਮੇਜਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ

ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ, ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ, ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੀ। ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਉਮਰ 17 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਪਾਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਣ ਵੇਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਆਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੇਚੀ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਲਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

- (1) ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜੱਦੀ ਹੈ?
- (3) ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਸੂਟ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਲੋੜ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ?
- (4) ਕੀ ਮੁਦਈ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਿਵਾਜ ਕੀ ਹੈ?
- (5) ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (6) ਕੀ ਮੁਦਈ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- (7) ਰਾਹਤ.

ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ 1 ਕਨਾਲ 15 ਮਰਲੇ ਦੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 100 ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ ਜੱਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਅੰਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਰਿਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਛੇਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸਨ ਅਤੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁੱਦੇ 3 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇਕੋ-ਇਕ ਭੌਤਿਕ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:-

- (1) ਰੁ. 80 ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
- (2) ਰੁ. 1,220 ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।
- (3) ਰੁ. ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ 1,200 ਬਚੇ ਹਨ।

ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਡੀਡ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 100 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚੋਂ 1,200 ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ 25 ਜੁਲਾਈ 1954 ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਾਰੋ, ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 4, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, (1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 384/ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ

ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਨਾਰੋ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮਤਰੇਏ ਭਰਾ ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ (ਉਰਫ਼ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ) ਨੂੰ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਵੀ ਨਾਰੋ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਅਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 100 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਗੈਰ-ਜੱਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਗਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿ ਪੂਰਵ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸਨ, ਗਲਤ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਖੋਜ ਸੀ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬਹਿਸ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਡਾਇਜ਼ੈਸਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਂ ਮਰਦ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਿਉਂਕਿ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਗਾਨਗੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੁੱਤਰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ

ਸਹਿਮਤੀ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਅਰ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਦਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ" ਹਨ ਅਤੇ 'ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਘੱਟ-ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਲੋੜ ਲਈ ਹੀ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਕਈ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੂਜੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਬਾਲਗ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਉਸ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਅਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮੁਸੱਮਤ ਜਿਓਨੀ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪੰਨਾ 230 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਣ ਲਈ- ਨੌਂ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਉਮਰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ, ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਮਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਆਚਰਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੂਬਾ ਸਿੰਘ (3) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਦੇ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਸ਼ਾਇਦ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਨੈਤਿਕ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਲਟਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਗਾਨਗੀ ਲਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਇਹ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੋੜ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ। ਭਰਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਦੇ ਡਾਇਜੈਸਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹਿਮਤੀ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਿਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਭਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅੱਧਾ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮੁਸੱਮਤ ਬਸੰਤੀ ਬਨਾਮ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜ ਦੀ ਕਮੀ ਲਈ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਦੀ ਛੋਟ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦਾਦਾ ਜੱਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਓ ਬੇਗਾਨਗੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੋਤੇ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੋਤਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਮਾਲਾ-ਮਾਫੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪੂਰੀ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਪੋਤੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਕਿਸੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਪੂਰਵਜ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੇ ਨਾਬਾਲਗ ਭਰਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 59 ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ , ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ। ਸਾਨੂੰ ਫਕੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਬਿਸ਼ਨ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਬੇਗਾਨਗੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੈਟੀਗਨ ਦੇ ਕਸਟਮਰੀ ਲਾਅ ਦੇ ਪੈਰਾ 59 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 67 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਇਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪੈਰਾ 67 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਰਦੇਸੀ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿਤ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਉਲਟਾ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਪੈਰਾ 67 ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ < ਉਲਟ ਵਾਰਸ। ਪੈਰਾ 67 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਿਰਫ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੇ, ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪੈਰਾ 59 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਪੈਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਹਿਮਤੀ

ਨਾਲ, ਹੋਰ ਜਾਂ ਰਿਮੋਟਰ ਕੋਲਟਰਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਅਤੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਰਾ 67 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਰਿਮੋਟਰ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਲਹਿਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪੰਨਾ 187)।

ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਕਈ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪੈਰਾ 59 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਿਸਾਲਦਾਰ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (7) 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਲਗ-ਅਲਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਉਲਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਬੂਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੋੜ ਲਈ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਪੈਰਾ 59 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀ ਦੌਰਾਨ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ

ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ. ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 80 ਅਤੇ ਰੁ. 1,220 ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1,220 ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਲਈ। 1,200 ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,200, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 9 ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਦੀ ਉਮਰ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਵਾਹ ਸੱਤ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਬੈਠੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇਵਤਾ ਪੱਟਾਭੀਰਾਮਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਹਨਿਆਮਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੁਰਗਾ ਚੌਧਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ (9) ਅਤੇ ਵਲੀ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਬਖਸ਼ (10) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗਲਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਜਿਸਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ Mst. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਰੋ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਵਾਰਿਸ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਮਧੂ ਸੂਦਨ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਗੋਬਿੰਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨੰਦੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11) ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ A B ਦਾ ਵਾਰਸ ਹੈ, A ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ B ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ A ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਏ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ- ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਲਹਿਦਗੀ ਲੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ" . ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ. ਨਾਰੋ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਦਾ ਵਾਰਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਾਰਸ ਉਸਦਾ ਭਰਾ, ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦੇ ਹਨ। ਕਾਂਗੜਾ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 41 ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

"ਪ੍ਰਸ਼ਨ 41.-ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰਦ ਵੰਸ਼ਜ (ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤੇ, ਜਾਂ ਪੜਪੋਤੇ) ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭਤੀਜੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਵੇਂ? ਉੱਤਰ.-ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਪੋਤਰਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਭਰਾ-ਭਤੀਜੇ ਉਸੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 40 ਲਈ।"

ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸ੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਅਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ. ਨਾਰੋ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਨਾਰੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। Mst ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ. ਨਾਰੋ ਉੱਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ

ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ "ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।

ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਕਰਨਾ; ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਦਖਲ ਦੇਣਾ. ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਈ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਡੀ ਪੁੱਤਰ ਟੋਰਟ (ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ) ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘੁਸਪੈਠ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਗੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਰਾਸਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਇਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, - ਪੀਟਰਸ ਬਨਾਮ ਲੀਡਰ (12), ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਨਿਊਯਾਰਕ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ (13)।

ਫਰਮ ਬਾਲਕਿਸਨ ਹੁਕੂਮੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਜਤਨਬਾਈ (14) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਡੀ ਪੁੱਤਰ ਟੌਰਟ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੀਵਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। . ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਭੀਵਰਾਜ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਜਤਨਬਾਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੀ, ਪਰ ਭੀਵਰਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(11) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ

ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਲਸਾ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿ. ਉਦਿਤ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ (15)। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਭਿੜੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ., ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕਰੀਮੂਦੀਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (16) ਵਿਚ। ਲਾਹੌਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਇੱਕ ਧੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸੀ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ. ਨਾਰੋ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਗਾਵਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿ ਰਿਵਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁੱਲੀ ਬਨਾਮ ਸਾਵਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (17) ਵਿੱਚ

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇਪਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਦਈ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਗਾਹੀਆ, ਗੁੱਲੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੇਗਾਨਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਗੁੱਲੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲਗਾਵੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਨਿਗਾਹੀਆ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਗਾਹੀਆ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਗੁੱਲੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਗੁੱਲੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇਪਣਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਗਾਹੀਆ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਗੁੱਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਿਗਾਹੀਆ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਫਸਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ

ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਾਰੇਪਾ ਅਲਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਮੱਲੱਪਾ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗੱਪਾ (18) ਅਤੇ ਯਸ਼ਵੰਤਰਾਓ ਸਬਨੀਸ ਬਨਾਮ ਭਾਲਚੰਦਰਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ (19) ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਨ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਾਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਵਾਰਸ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।

ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਚੋਲਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਯਾਨਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਰੋ, ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ, ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਹੁਣ ਉਹ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਦੀ ਲੜਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਚੰਦ ਨਾਵਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਸਦੀਕ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਈਸ਼ਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰੋ।

DUA J. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 2(11) ਅਤੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3, 4 ਅਤੇ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਉਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਨਾਰੋ ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(11) ਸਮੀਕਰਨ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਚਰਿੱਤਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ, ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਭਾਗ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਆਰਡਰ 22 ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਕਈ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 4 ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਮੁਦਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਮੁਦਈ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਦਾਇਕ" ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਸੂਟ" ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

3. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਜੀਵਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ। ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖਰਚੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

4. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ

ਬਚਦਾ, ਜਾਂ ਇੱਕਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਇੱਕ 'ਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ (3) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ? ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਦੀਨਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬੰਧੂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਚਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਸ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਲਟਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਨਾਰੋ ਨੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਨਾਰੋ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਫਰਕ ਪੈਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਭਾਵੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਦੀਨਾ ਬੰਧੂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਰੋ ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਜਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਨਾਰੋ ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਰਿਵਾਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਗਿਆਤਕ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਵਾਸ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ: ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਹੈ। ਈਸਟਮਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਖਾਸ ਡਿਗਰੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮਾਂਦਰੂਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਆਮ ਪੁਰਸ਼ ਪੁਰਵਜ਼ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਰੋ ਨੇ ਜਦੋਂ, ਉਥੇ- ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਰਿੰਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਯਕੀਨਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਨਾਰੋ, ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਦੇ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬਾਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਲਾਹ ਦੇ ਕੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾਰੋ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡਿੰਗ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੀਨਾ ਬੰਦੂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੇ ਇਸ

ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸਹਿਮਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ। ਬੇਗਾਨਗੀ ਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨੇ ਹੀ ਪਰਦੇਸੀ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਦੇਸੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਅਲੱਗ-ਬਲੱਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਟਿਕਾਣੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਲਈ ਅਲੱਗ-ਬਲੱਗ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਜਾਂ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1

ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੁਰਸ਼ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਿਰਫ ਅੱਧੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰਕਮ

ਦਾ ਲਗਭਗ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਤੌਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਾਰੋ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਅਤੇ ਲੋੜ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਨੁਕਤਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)